

kers zeer veel materiaal opgeleverd waar het onderwijs in Nederland mee gebaat is. Hij was een sociale vernieuwer avant la lettre.

Naast zijn dissertatie en artikelen in diverse tijdschriften publiceerde Grandia enige grotere werken, die de relatie van het schoolkind en zijn sociaal milieu betreffen²).

Na zijn pensionering in 1978 werd Grandia gekozen tot lid van de gemeenteraad van Capelle aan den IJssel. Vier jaar was hij met elan voorzitter van de fractie van de Partij van de Arbeid en nestor van deze raad.

Maar zijn levenswerk liet hem niet los. Het inmiddels in den lande tot stand gekomen onderwijsvoorrangsbeleid inspireerde hem alsnog tot een nieuw boek³). Met onverholten plezier droeg hij dit werk op aan de toenmalige minister van Onderwijs en Wetenschappen drs. W.J. Deetman als waardering voor zijn inspanning ten behoeve van het onderwijs aan kinderen uit de maatschappelijke achterhoede.

Tenslotte gaf hij nog een laatste keer blijk van zijn grote produktiviteit door het schrijven van een boeiende en goed gedocumenteerde biografie van de arbeider-wethouder Dries van der Vlerk⁴). Het boek, dat persklaar was bij Grandia's overlijden op 26 augustus 1990, is behalve levensbeschrijving ook een bijdrage aan de politieke en sociaal-culturele geschiedenis van de Nederlandse sociaal-democratie.

De verdiensten van J.H.N. Grandia zijn gewaardeerd door de volgende onderscheidingen: de benoeming tot officier in de orde van Oranje-Nassau op 30 augustus 1978, de toekenning van de Paul Nijghpenning (de hoogste onderscheiding in Rotterdam voor sociaal-culturele verdiensten) op 29 november 1978, en de toekenning op 14 april 1986 van de Yad Vashem medaille, een eerbewijs dat inhoudt het hebben van een boom in de Laan der Rechtvaardigen te Jeruzalem.

Wat dreef Jan Grandia ertoe zich een leven lang zo intensief in dienst te stellen van een ideaal? Zelf gaf hij hierop het antwoord: vanuit de Bijbelse opdracht het goede te behartigen voor alle mensen, vanuit de humanistische visie om aan ieder mogelijkheden te bieden voor ontplooiing van zijn of haar persoonlijkheid en vanuit de socialistische ideologie solidair te zijn met de maatschappelijk achtergestelden in de samenleving.

Ik had het voorrecht deze idealist gedurende een periode van dertig jaar als collega in voor- en tegenspoed van nabij mee te maken.